

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IV. De prima restitutione Pauli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Carterium nominat. Carterum etsi Athanasius discrete non dicit Paulum tunc Episcopali iudicio damnatum fuisse, ex eo tamen quod accusatum illum esse scribit à Macedonio Presbytero, satis inquit Paulum Synodali sententia fuisse damnatum. Certe Constantinus utpote Princeps religiosissimus, nunquam illum in exilium mittere sustinisset, nisi prius Ecclesiastico iudicio condemnatus fuisset. Sic enim Eustathium, sic Athanasium relegavit, post prolatam adversus eos Episcoporum sententiam. Accusatus autem fuerat Paulus à Macedonio, *ὡς ἐν τῷ βιβλικῶς*, ut ait Sozomenus in libro 3. cap. 3. id est, quod turpiter & flagitiose vixisset. Denique Orientales Episcopi in epistola Synodica pseudo synodi Sedicensis, discrete testantur Paulum Episcopali sententia damnatum fuisse. Sic enim ajunt de Maximino Trevirorum Episcopo. *Καὶ αἰεὶ τὸν ἁγίου Παύλου ὁμοκλήτου ταντοῦ ἵσχυος ἵσχυος, ὁ ὅστις ἔστιν ὁ ἁγίου Παύλου ὁμοκλήτου ὁμοκλήτου, ὁ ὅστις ἔστιν ὁ ἁγίου Παύλου ὁμοκλήτου ὁμοκλήτου.* Ubi notabit obiter studiosus lector, Paulum non à Julio Papa, sed à Maximino Episcopo dici revocatum.

CAPUT IV.

De primæ restitutione Pauli.

Mortuo Constantino Maximo, tres ejus filii Episcopos Catholicos, quos Constantinus ab Eusebianis in fraudem impulsus relegaverat, sedibus suis restituerunt, datis tum ad ipsos, tum ad singulorum civitates literis, quibus jubebant, ut singuli à suis civibus & clericis pacate reciperentur. Testatur hoc Athanasius in epistola ad Solitarios. Ubi post indicem illorum, quos dixi Episcoporum, quos Ariani Constantino regnante suis Ecclesiis ac civitatibus eiecerant, hæc subiungit. *ταῦτα συνῶντες οἱ ἁγίοι ἀδελφοὶ κατὰ ἀντιῶν, κατὰ ἀντιῶν, κατὰ ἀντιῶν, ἐποίησαν πάντες ὡς ἔδειξεν ὁ πατήρ, ἐπαγαλθῆναι εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡρασταίως, ὡς ἔδειξεν ὁ πατήρ ἐν τῷ ἴδιῳ ἰκασμῷ ἐκκλησίᾳ &c.* Idem tradit Philostorgius in libro secundo Historiæ Ecclesiasticæ. Sed in Athanasio notanda sunt hæc verba, *ἐποίησαν πάντες ἐπαγαλθῆναι, omnes, inquit, redire jusserunt.* Ergo & Eustathius Antiochenus & reliqui Episcopi ad sedes suas reversi sunt. De Eustathio tamen nusquam id legimus. Ac fortasse ille delatâ sibi licentiâ ac facultate redeundi uti noluit, propterea quod Ecclesiam suam ab Arianis obsessam atque occupatam videret. Certe Flaccillus, qui Euphronio successerat, Antiochenæ urbis Episcopatum perpetuo retinuit, jam inde à Synodo Tyrensi ad Synodum Antiochenam. Paulus igitur unâ cum cæteris ex Pontico exilio reversus, Constantinopolitanam sedem postliminio recuperavit. Quem reversum Eusebius Nicomedienensis iterum pristinis dolis atque artibus oppugnavit, accusatorem illi summittens Macedonium. Id certe insinuare mihi videtur Athanasius in loco illo ex epistola ad Solitarios, quem superius adduxi, cum ait, *ὁ ὅστις ἔστιν ὁ ἁγίου Παύλου ὁμοκλήτου ὁμοκλήτου, ὁ ὅστις ἔστιν ὁ ἁγίου Παύλου ὁμοκλήτου ὁμοκλήτου.* Vult enim dicere Athanasius, Eusebianos,

A qui prius apud Constantinum calumniati fuerant Paulum, eundem postea apud Imperatorem Constantium similiter calumniatos esse, & perfecisse tandem, ut Paulus à Constantio quoque in exilium mitteretur. Constantius ergo calumniis Eusebianorum fidem accommodans, Concilium Episcoporum Constantinopoli fieri iussit: à quibus Paulus damnatus ac depositus est, & Nicomedienensis Eusebius in ejus locum substitutus. Ita Socrates in lib. 2. cap. 6. Qui cum Episcopos illos, qui huic Synodo interfuerunt, Arianae perfidiae fautores dicit fuisse, satis indicat eorum numero fuisse Theodorum Heraclentem, Marin Chalcedonium, Theognium Nicanum & Ursacium ac Valentem, qui inter Eusebianos Bagmen duxere. Et Socrates quidem Paulum tunc tantummodo depositum esse dicit, non etiam relegatum. Quare cum Paulus liberam tunc haberet vagandi facultatem, conjunxit se cum Asclepa, Lucio atque Marcello, quos vix dum restitutos, iterum Ariani suis civitatibus atque Ecclesiis expulerant. His junctus Paulus, plurimas urbes ac Provincias Occidentalis Imperii peragravit, suffragium ac subsidium Episcoporum ubique exquirens, ut in sedem suam restitueretur. Docet id epistola Synodica Orientalium apud Serdicam Episcoporum his verbis: *Deinde Paulo & Lucio & quorquos talibus conjuncti sunt, circumvenientes simul exterarum regionum, persuadebant iudicibus, non esse credendum illis, qui in eos digne sententiam protulerunt.* De Marcello loquuntur, Asclepa & Athanasio. Romam porro utrum Paulus tunc venerit, nescio. Sed si verum est, Paulum aliquando Romam venisse, hoc tempore eum venisse oportet. Neque enim alio tempore Romam venire potuit, ut postea videbimus. Primus autem ex Occidentalibus Episcopis Maximinus Trevirorum Episcopus, Paulum in communionem recepit, ut testantur Orientales apud Serdicam Episcopi in Synodica supra citata.

CAPUT V.

Quo tempore Eusebius Nicomedienensis ad Episcopatum Constantinopolitanum translatus fuerit.

Philostorgius quidem ac Theodoritus Eusebium Nicomedienensem mortuo Alexandro Episcopatum urbis Constantinopolitanæ suscepisse dicunt, principatu Constantini Maximi. Verum eos refellit Athanasius, qui discrete testatur in epistola ad Solitarios, Eusebium Nicomedienensem non Alexandro mortuo successisse, sed in Pauli viventis locum, per vim atque ambitum invasisse. Præterea Hieronymus in Chronico scribit, Constantinum paulo ante mortem Nicomediæ baptizatum esse ab Eusebio loci illius Episcopo. Denique Ammianus Marcellinus auctor est, Julianum Principem Nicomediæ educatum fuisse ab Eusebio Episcopo, quem genere longius contingebat, sic enim loquitur Marcellinus. Porro quando Julianus Eusebio Episcopo traditus est educandus, septennia ut minimum pueri commendari solent institu-

At